

Υπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν στὴν Ὑψηλὴ Πύλῃ.

Στὸ δρόμο, ὁ Μουρούζης λαβαίνει ἕνα γραῖμα τοῦ Ρεῖτς Ἐφένδη, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπληροφόρησε διὰ τῆς συνδιασκευῆς ἀνεβλήθη καὶ τὸν προκάλεσε νὰ πᾶν νὰ τὸν ἰδῇ. Ὁ Μουρούζης παρουσιάζεται στὸν Ὑπουργό, γίνεται δεκτὸς μὲ φιλοφρονήσεις καὶ ἀκούει τὰ ἔξης :

— Δυστυχισμένε πρίγκιψ, εἶπε ὁ Ρεῖτς Ἐφένδης, σὲ συκοφαντοῦν ! Ἐχεῖς φαίνεται πολλοὺς ἐχθροὺς ποὺ θέλουν τὴν καταστροφὴ σου. Ἐγὼ ξέρω, ὅτι εἶσαι ἀθῶρος, ἀλλὰ λυποῦμαι ποὺ δὲ μπορῶ νὰ σὲ δικαιολογήσω ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου Κυρίου μας καὶ νὰ σὲ σώσω ἀπὸ τὸν κίνδυνον ποὺ σὲ ἀπειλεῖ !... Ἀλλὰ πῆγαινε ἀμέσως στὸν Κεχαγιάμπεη (Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ προσπάθησε νὰ τοῦ ἀποδείξεις τὴν ἀθώγητά σου. Πῆγαινε... Εἶθε ὁ εὐσπλαχνὸς καὶ ὑπεράριστος Θεός, εἶθε νὰ σὲ βοηθήσῃ στὴν ὀλεθρία αὐτὴ περίστασι !...

Ἔτσι μίλησε ὁ Ρεῖτς Ἐφένδης. Ὁ Κωνσταντῖνος Μουρούζης ὑποκλίνεται καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Ὑπουργοῦ γιὰ νὰ πᾶν στὸν Κεχαγιάμπεη. Στὴν ἔξοδο ὅμως συλλαμβάνεται ἀπὸ πέντε σελιχτάρηδες καὶ χωρὶς καμμιᾶ ἄλλη διαδικασίᾳ ὀδηγεῖται στὸ Ἀλάϊ Κιόσκ. Ἐκεῖ τὸν παραλαμβάνει ὁ Μποσταντζήμπασης, ὁ κυβερνήτης τοῦ Σεραγιοῦ καὶ τῶν Ἀυτοκρατορικῶν Ἀνακτόρων, πρόσωπο σημαντικὸ στὴν ἐθνομιστοσύνη. Ἦ παραλίς τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντιδῆς διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψί του. Στὶς θαλάσσιες ἐκδρομὰς τοῦ Σουλτάνου αὐτὸς κρατοῦσε τὸ τιμὸν τῆς αὐτοκρατορικῆς βάρκας, αὐτὸς ἦταν ὁ διευθυντὴς τῶν ὕδατων καὶ διασῶν τῆς περιφέρειας Κων/πόλεως, αὐτὸς διηύθυνε τὸ κληνῆ, τὸ ψέριμα καὶ τὸ ἐμπόριο. Εἶχε ὅμως καὶ μιὰ ἄλλη ὑπηρεσίᾳ ὁ Μποσταντζήμπασης. Ἐξασκοῦσε τὸ φοβερὸ ἔργο τοῦ ἐπιστάτου τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων διὰ τὴν καταδίκασι ἦταν μειοψήφους τῶν Κράτους, πράγμα ὄχι σπάνιον στὰ χρόνια ἐκείνη τῆς φρίκης.

Μόλις ὁ δυστυχὴς Μουρούζης ἀντίκρουσε τὸν μοιραῖον αὐτὸν ἀνθρώπον ἐκατάλαβε, ὅτι ἦταν χαμένος ! Ὁ Μποσταντζήμπασης τοῦ ἀνήγγειλε τὴν καταδίκασι του.

Πεῖο πέρα ἦταν παραταγμένη ἡ Ἀυτοκρατορικὴ Φρουρὰ, περιστοιχίζουσα τὸ Σουλτάνο, καθισμένη σὲ θρόνον. Ὁ Μουρούζης, μὲ τὰ χεῖρα δεμένα πίσω, ὀδηγήθη στὴ μέση τοῦ τετραγώνου. Ἐκὺν-τάξῃ τὸν Μαχμούτ Β' κατὰ πρόσωπον καὶ ἐφώνησε :

— Εἶ μαι ἄ θ ῶ ος !

Ὁ Σουλτάνος ἔκανε μιὰ χειρονομίᾳ ἀνυπομονησίας. Ὁ μαῦρος Δῆμος ποὺ ἔστρεψε πλάι του μὲ γυνὸ τὸ σπαθί, ἄρπασε τὸν πρίγκιπα Μουρούζην ἀπὸ τὰ μαλλιά, τὸν ἀνέτρεψε καὶ μ' ἕνα τρομερὸ χτύπημα τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι.

Ἐπειτα τὸ εἰσήκουσε φιλά αιμοστάτων καὶ τὸ ἐκάρφωσε στὴν κορφή ἐνὸς πασσάλου. Μιὰ ἐπιγραφή ἐκήρυξε τὸν Κωνσταντῖνον Μουρούζην «ἀρχηγὸ τῆς μεγάλης συννομασίας !...».

ΜΙΚΡΑ ΠΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΟΝΟΙΚΟΚΥΡΗ

Μιὰ μέρα, ὁ περίφημος γάλλος λιβελλογράφος Ἐρρίκος Ροσφόρ — ὁ ὁποῖος φημιζόταν πῶς ἦταν καὶ ὁ πῖο πονόφυκος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου — δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψιν κάποιου κυρίου, ποὺ τοῦ εἶπε σχεδὸν τὰ ἔξης :

— Ἐγὼ ἀκούσει κίτριε Ροσφόρ, νὰ λένε πῶς βγάξετε πολλὰ λεπτὰ καὶ πῶς ἔχετε μιὰ καρδιά ποὺ εἶνε ἕνα κομμάτι μάλλιμα. Σὰς παρουσιάζεται λοιπὸν αὐτὴ τῆς στιγμῆς μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ μὲ πείσετε καὶ μένη ἂν ἡ δίδοσις αὐτῆ ἀληθεύει. Νὰ λοιπὸν περὶ τίνος πρόκειται... Μιὰ γυνὴ καὶ ἀνάγκη γυναίκα, ποὺ ἔχει δύο μέρους νὰ βάλῃ μπουκάκι στὸ στόμα της, διατρέχει σοβαρώτατο κίνδυνον νὰ τὴν πετάξουν στοὺς πέντε δρόμους, ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἐβδομήντα πέντε φράγκα νὰ πληρώσῃ τὰ νοίκια ποὺ χρωστάει.

— Τὴ δυστυχισμένη τὴ γυναίκα !... ψιθύρισε μὲ συγκίνησι ὁ Ροσφόρ, ἔτοιμος νὰ βάλῃ τὸ χεῖρ του στὴν τσέπη...

— Ναι, ἡ δυστυχία τῆς γυναίκας αὐτῆς εἶνε κατὰ ἀφάνταστο. Εἶνε ἀδύνατον ν' ἀντικρίσῃς τὴν καταστάσι της χωρὶς νὰ ραγίσῃ ἡ καρδιά σου, νὰ σοῦ θοῦν δάκρυα στὰ μάτια. Ἐβδομήντα πέντε φράγκα δὲν εἶνε τίποτα γιὰ σοῦ. Καὶ νὰ μὴν ξεχάσετε πῶς τὰ σώσετε ἀνθρώπον μὲ τὸ μηδαμινὸ αὐτὸ ποσό.

— Δώστε μου, τοῦ εἶπε τότε ὁ Ροσφόρ, τὸ νομα καὶ τὴ διευθύνσῃ της νὰ πάω νὰ τὴ βρῶ.

— Ἀ ! δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῆτε σ' αὐτὸν τὸν κόπο. Εἶμαι ὁ πιτονοικοκύρης της. Δώστε μου τὰ 75 φράγκα γιὰ τὰ νοίκια ποὺ μοῦ χρωστᾶται καὶ πάρτε τὴν ἀπόδειξι ἐξοφλημένη !...

Ο ἘΜΠΕΤΟΒΕΝ,

Ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκδοτικῶ Οἴκου Α. Κασσιόνη ἐξεδόθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν σειρὰν τῆς Ἐφερόνης ὁ Ἐμπετόβεν μελέτη τοῦ Ἀγ. Ζάχου, μὲ δέκα εἰκόνας. Πωλεῖται εἰς τὰ Κεντρικὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ τὰ κιόσκια, ἀντὶ δρ. 14.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Γ. Μ.

Κατ' ἔξοχὴν κοσμικὸς τύπος, εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ἂν δὲν ὑπάρχουν κοσμικαὶ δεξιώσεις ποὺ νὰ μὴ εἶνε παρὸν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, διότι πράγματι εἶνε λίαν εὐεργετικὸς παράγον τῶν σαλονίων καὶ ἐκτάκτως περιζήτητος, πάντοτε μὲ κέφι, φροσύνη καὶ λαμποκοπᾶ, παρουσιαστικὸν εὐχάριστο, ὕψος συμπαθέστατον. Διοργανωτὴς δὲ δεξιώσεων ἀσύγκριτος, ἀρχίζοντας ἄρτι τὴς συχνότατες δεξιώσεις ποὺ λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν ὀραιότατην οἰκίαν του, μὲ ἀντραῖν ἐξασφαλισμένον, κυλιεῖται ἀφαντάστου ποιητικῆς καὶ πλοῦτου, περιποίησι ποὺ σπλαχνίαν, μὲ ἐπιγραφῶν «λαίσσε—ἀλλέ» ποὺ ξεκουράζει καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς κεκλημένους. Σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διακοσμῆσις πολὺτίμος, ἀπόδειξις, διασκευῆ, διάκομος, καὶ τακτοποιήσις τῶν αἰθουσῶν του, ποὺ κἀμνον τὴν «στ' ἐκόλ» τοῦ καλλιτεχνικοῦ γούστου. Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν, λίαν χουμοριστάς «κωξέρ».

Ἡ Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἀφιξις τῆς Ἰσπανικῆς μοίρας εἶχε εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν στὰ κοσμικὰ κέντρα Ἀθηνῶν, Παλέρων, Κηφισιάς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔγινε ἡ «κλιτορ» τῶν γευμάτων εἰς τὸ «Παβλιὸν Ροξ» διὰ τοῦ γεύματος ποὺ παρέθεσεν πρὸς τιμὴν τοῦ Ναυάρχου καὶ τῶν Ἰσπανῶν ἀξιωματικῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ Κανάρης.

— Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησε ὁ Μαρκήσιος ντὲ Πράτ καὶ ὁ Ἀ' γραμματεὺς τῆς Ἰσπανικῆς Προσβείας, Ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν καὶ ὁ Ναύαρχος καὶ ἡ καὶ Β. Λοπρέστη, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ στόλου καὶ Ν. Μακκάς, καὶ ἡ Δις Ἰρέν Ν. Μακκά, πολλὴ ὀμορφὴ μὲ θαυμασίαν καὶ φρεσκότατη τουαλέττα ἀπὸ ζοφρέτ λευκὴ ποὺ ἐσηκμάτιεν ἰδιορρυθμὴ «παννὸ σιπερατζέ» καὶ ζῶνη λαμὲ ἀρζάν.

— Εἰς τὴν χορευτικὴν «Πίστα» διακρίνονταν κομψότατες κυρίες καὶ Δεσποινίδες μετὰ αὐτῶν ἀρκεταὶ ἔχουν ὡς «παρτεναίρ» Ἰσπανοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες θαυμάζονται διὰ τὴν χορευτικὴν δεξιότητάν των.

— Ἐνα ζεῦγος χορευτικῶν «Ἐπὶ κοκκοῦρ» ἡ Δις Ε. Μ. καὶ ἕνας ὄρειοστρας Ἰσπανοῦ ἀξιωματικῶς.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀβέρωφ» δοθεῖσα προχθὲς 5-8 δεξιῶσις πρὸς τιμὴν τοῦ Ναυάρχου καὶ τῶν Ἰσπανῶν ἀξιωματικῶν ὑπῆρξε μεγαλοπρεπεστάτη.

— Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου Ναύαρχος Μακκάς βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ καὶ Φωκά κυβερνήτου τοῦ «Ἀβέρωφ» ἐδέχοντο τοὺς πολυπληθεῖς προσκεκλημένους μὲ πολλὴν εὐγένειαν.

— Χορὸς ζωηρότατος — κυλιεῖται πλουσιώτατον — καμπανίτης ἀφθονος καὶ ὀρειότατες κυρίες καὶ Δες, τουαλέττες καλαίσθητες προσέδιδον πολλὴν αἴγλην.

Διεκρίναμεν τὸν Μαρκήσιον ντὲ Πράτ καθὼς καὶ τὸν Ἀ' Γραμματέα τῆς Ἰσπαν. προσβείας, τὸν ὑπουργὸν καὶ τὴν καὶ Μαζαράκη μὲ μπέζ, τὴν Καν Μεταξά μὲ μαῦρα, τὸν ὑπουργὸν καὶ Κανάρη, τὸν ὑπουργὸν καὶ Ἀγγελόπουλον, τὸν Ναύαρχον καὶ τὴν καὶ Λοπρέστη μὲ λευκὰ, τὴν καὶ Μιχαλακοπούλου μὲ πολὺ σιζ τουαλέττα κρέμ μ' λουλούδια χρωματιστά, τὸν καὶ τὴν καὶ Γ. Μακκά μὲ μαῦρα τὸν καὶ τὴν καὶ Μπέννη μὲ μπλέ παστέλ, τὸν καὶ τὴν καὶ Μίλτ. Κανάρη μὲ πράσινα ὄρειοτάτη, ἡ καὶ Μακάλεϋ μὲ γκρι ἀρζάν, πολλὴ ὄρεια ἐπίσης ἡ καὶ Σνομμουρδὴ μὲ μαῖρα μπλε-ροῦ καὶ μπέζ, συνδυασμὸς πολὺ σιζ, καὶ καὶ Δίδα Πετριεζά μὲ ῥοζ, καὶ καὶ διδας Φραντζῆ, ὁ καὶ ἡ καὶ Κ. Νεγρελόνη μὲ μπέζ, Δες Μπόστρη μὲ μαῖρα, καὶ καὶ Γεροντα μὲ μαῖρα καὶ κόκκινα, καὶ καὶ Λεοντοπούλου μὲ μπέζ, καὶ καὶ Πανὰ μὲ γκρι, καὶ καὶ Ἐμμανουὴλ μὲ ἔβρε χαριτωμέναι ἐμφανίσεις αἱ Δες Ἰρέν καὶ Ἀλεξ. Μακκά μὲ μαῖρα.

— Τῆς ἀνωτέρας δεξιώσεως προηγῆθη καὶ δεξιῶσις ἐπὶ τῆς ἰσπανικῆς ναυαρχίδος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁποίας — θαυμασίως διασκευασμένης — ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους ὁ Ναύαρχ. Καρμάρουκα βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμένου τῆς ἰσπανίας Μαρκησίου ντὲ Πράτ.

Διεκρίναμεν τὴν καὶ Μιχαλακοπούλου μὲ ὀρειοτάτην τουαλέττα μπλέ ροῦά, τὸν ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὴν καὶ Σουλδάρη μὲ βιεγ-ὸ, τὴν καὶ Μεταξά μὲ μαῖρα, τὸν στρατηγόν — ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὴν καὶ Μαζαράκη μὲ τέτ-ντὲ-νεγκο, τὸν ὑπουργ. τῶν ναυτικῶν καὶ Κανάρη, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στόλου καὶ τὴν Δίδα Μακκά, τὸν Ναύαρχον καὶ τὴν καὶ Λοπρέστη μὲ μπέζ, τὸν στρατηγόν καὶ τὴν καὶ Φραντζῆ μὲ μπέζ, τὰς Διδας Φραντζῆ μὲ ἄσπρα ἡ μία καὶ κόκκινα ἡ ἄλλη, τὴν καὶ Σοφ. Δούραμη καὶ Δίδα Βοῦρον, τὸν καὶ τὴν καὶ Λεοντοπούλου μὲ γκρι, τὸν καὶ τὴν καὶ Γ. Μακκά μὲ μαῖρα, τὸν καὶ τὴν καὶ Μίλτ. Κανάρη μὲ μπέζ ὄρειοτάτη, ἡ καὶ Μακάλεϋ μὲ μῶβ, τὴν καὶ Δίδα Στεφ. Μεταξά — πολὺ εὐμορφὴ μὲ τουαλέττα ἐμπριμέ, τὴν καὶ Ροξ. Καρατζά μὲ μαῖρη νταντε-λένια τουαλέττα. Τὴν Δίδα Χαρ. Ράλλη μὲ μπέζ πολὺ χαριτωμένη ἐμφανίσις τῆς σύζυγος τοῦ νέου Γραμματέως τῆς Βελγικῆς προσβείας — Ἀμερικανίδος — μὲ ἄσπρημαυρα. Ἡ Μονταίν

ΑΓΡΑΦΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ
“ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,”
ΠΟΥ ΕΚΚΑΘΑΡΩΡΗΣΕ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΕΠΙ ΠΛΕΘΝ ΣΕΛΙ-
ΔΕΣ, ΜΕ ΕΚΑΚΤΗΝ ΎΑΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ
Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων εἶνε καὶ τὰ ἔξης : « Ἀγάπη καὶ περιήτρο-
φο», « Γιά νὰ εἶσθε γεροὶ καὶ ὕγιεις », « Ὁ Τζαῖν Κούγκαν », « Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὸ... Ἐρωγράφος », « Ἡ ἐκδικησις ποὺ φέργει στὴ λαϊκότητο », « Γιά τὴν ἀγάπῃ μιὰς γυναίκας », κ.λ.π.
Ἐπίσης ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥ-
ΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΝ, Διευθυντοῦ
τῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων καὶ τὸ
συναρπαστικὸ μυσθιστόρημα τοῦ καὶ
Διον. Κοκκίνου
« ἘΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ »